

De knute wänstaps-band, elbat af kärleksband
Hå: hå: hå: Nå: nå: nå: Hjertat och hand.

7.

Solen går ned i skogen, och tystnaden råder ::
Herden till gråtten går, Gris hon mätta får,
Hå: hå: hå: Nå: nå: nå: Tystnaden råder.

8.

Tårarna de tiltra, på tåclasse hy ::
Sorgen blir ewigt ny. Herden wil från mig fly
Hå: hå: hå: Nå: nå: nå: Herden wil fly.



GS 567

Tre Stycken Mössamma

K ä r l e k s

W i s o r ,

Den Första:

Menack hwad nöje är om sommaren &c.

Den Andra:

Söta wän och hjertans föra &c.

Den Tredje:

Choridon i skogen; han sjunger &c.

Alla Tre sjungas under sine egne
behageliga Melodier.

K U N D E N , 1805,

Tryckt hos Pehr Ol. Årmar.

Kostar 1 Rik. Specie.



1.

Men að hvar nðje år om sommaren,
Når alla örter stå i blomma,
Och alla wackra flickor stå i ring,
Hwad mera nðje kan man dnsta
Marta lilla år min enda trost.
Sara ligger altid på mit bröst,
Men Anna år ändå mit nöle.

2.

Carin hafwer jag så hjertligt kär,
Jag älskar hånne af alt hjerta.
Stina wil jag blifwa när,
Hon år så kär utt mit sinne,
Men Rjerstin år min enda ros;
Elisabet den wil jag sofwa hos;
Eajsa wil jag ändå lifa.

3.

Ja, Eisten hon år så innerlig sin,
Ja hånnes ögon för mig glindrar;
Catarina hafwer jag utwält til min,
Hon skal först bli min äwinna;
Men Ingebor den tycker jag bättre om,
Annika lilla år min söta wån,
Men Birka jag ej öfwergerwer.

4. Sec

4.

Tena hon är både tåf och nått,
Mitt hjerta har jag hånne gifwit;
Ewa hon är både fin och tåf,
Jag älskar hånne mer än lifwet;
Men Maria, wil jag lika så,
At jag Petronella kunde få,
Den älsför stöna, tåf och flicka.

5.

Gustafwa den är min lilla vän,
Det hon loft at hon skal wara;
Fredrica har mit hjerta hos sig än,
Det ingen från mig skal taga;
Johanna går och väntar uppå mig,
Sophia bär jag en del uti,
Den ingen ifrån mig skal taga.

6.

Men raska gåsar tycka illa om,
At jag så stadig är til sinna.
En lyckan byter sig så ofta om;
Hwardfwer hon sig måst kan finna.
Men raska gåsar gör ni som jag,
Tager en moder flicka ja, en hwar dag;
Edt ingen er för gammal blifwa.



Den

Den Andra:

Söta vän och hjertans fara
Du bygg älskansvärda själ,
Herren lått oss länge lefwa
Uti många dagar väl
Si du är stönast ibland alla,
Som jag här i werlden sett
At skull mig så lyckligt falla ::
At wi snart kunde blifwa ett ::
Tralliralla.

2.

Men hwad kan jag bättre änka,
Än at byggens hjerta få,
Och våra kärleks-blommor grönska
Uti många Herrans år,
Ja din skönhet och din dra,
Har betagit all min ro.
Herren låt oss länge lefwa ::
Och som änglar sammanbo ::
Tralliralla.

3. Sö.

3.

Edta wån min Engel lilla,
 Går nu hwad jag ber dig om,
 Vår ej någon oss åtskilja,
 Kom till mig min skönhet kom.
 Ja om du wil trogen wara
 Medlighet skal bo hos mig
 Går skal berg och dalar fara ::
 Går än jag skall swika dig ::
 Tralliralla.

4.

Men om du så hård skall blifwa,
 Och ej wil bemæla dig,
 Ald hwar skal jag då bo och trifwas,
 Ald hwar fins då ro för mig.
 Ja i skogars döars gömmor
 Der blott echo roar mig.
 Men at jag dock aldrig glömmes ::
 Till at bedja wål för dig ::
 Tralliralla.

Den

Den Tredje:

Choridon i skogen; som sjunger war dag ::
 Iris min wån och jag, wi lyda döets lag,
 Hå: hå: hå: Må: nå: nå: Iris och jag.

2.

Iris plockar blommor åt Choridon ger ::
 Hwad han mig sågnar mer jag min Herde ser
 Hå: hå: hå: Må: nå: nå: Herden jag ser

3.

Choridon i ången, han plöjde bår ::
 Han sådar der, kärleken segrar plår;
 Hå: hå: hå: Må: nå: nå: Herden blef lär.

4.

Doris min Herdinna på 15:de år ::
 Doris hon war ej swår, Herden tala får;
 Hå: hå: hå: Må: nå: nå: Kärleken rår.

5.

Doris min Gudinna, min iaktet hon gör,
 Om dig ej kärlek rör, jag af förtwiflan dörr;
 Hå: hå: hå: Må: nå: nå: Doris jag dörr.

6.

Doris honom skänkte sit hjerta sin hand ::
 De